

Nr 169.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1930 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående förbättrade avlöningsförhållanden för äldre subalternofficerare och marinintendenter.

(1:a avd.)

Uti en inom första kammaren av herr C. G. V. Hammarskjöld väckt motion, nr 103, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har hemställts,

att riksdagen måtte besluta att åt Konungen uppdraga att utan hinder av avlöningsreglementet för officerare och underofficerare samt civilmilitära beställningshavare på aktiv stat m. fl. vid försvarsväsendet för tiden intill dess nytt avlöningsreglemente träder i kraft utfärda sådana bestämmelser, att löjtnant eller marinintendent av 2. graden, som under tre år tillhört 6. löneklassen, därest han prövas lämplig för befordran till beställning inom högre lönegrad, skall uppflyttas till 7. löneklassen, att sålunda uppflyttad beställningshavare fortfarande skall anses tillhöra 2. lönegraden samt att beställningshavare, som enligt ovan uppflyttats till 7. löneklassen, skall äga att vid tillträddande av högre beställning för omedelbar eller framtida uppflyttning till högre löneklass i den nya beställningen räkna sig tillgodo den sammanlagda tid intill sex år, varunder han tillhört 6. och 7. löneklasserna, räknat som om han vid tillträddandet av den högre beställningen tillhört 6. löneklassen, samt

att riksdagens vederbörande utskott måtte verkställa erforderlig omräkning av följande anslag under fjärde huvudtiteln, nämligen

Anslaget till »Avlöning till personal vid staber och truppförband m. fl.» vid lantförsvaret; samt

Anslaget till »Avlöning till personal vid kårer och staber m. fl.» vid sjöförsvaret.

I avseende å vad motionären anført till stöd för sin framställning, får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet vill erinra om att vissa frågor, som äga samband med ifrågasatt motion, tidigare varit föremål för behandling av riksdagen.

Sålunda framhöll 1927 års riksdag i samband med frågan om nytt avlöningsreglemente för officerare och underofficerare samt civilmilitära beställningshavare på aktiv stat m. fl. i försvarsväsendet (skrivelsen nr 55), att åtskilliga jämkningar i gällande avlöningsbestämmelser syntes komma under omprövning i samband med frågan om dyrtidstilläggens inarbetande i lönerna, ett spörsmål, som enligt vad departementschefen i statsverkspropositionen till 1927 års riksdag framhållit, skulle komma att upptagas till prövning inom en nära framtid. Vid sådant förhållande syntes även vissa i det militära avlöningsreglementet ingående bestämmelser i avseende å såväl lönebelopp som i övrigt samtidigt komma under förnyad granskning. På grund härav ansåg riksdagen, att ett

motionsvis framställt förslag om vidtagande av vissa ändringar i löneplanerna och tjänstledighetsavdragen för den militära personalen icke borde för det dåvarande upptagas till avgörande. Prövningen av dessa frågor syntes riksdagen böra anstå till den i utsikt ställda allmänna lönerrevisionen.

Jämväl vid 1929 års riksdag var en likartad fråga föremål för prövning. Uti en inom andra kammaren väckt motion nr 141 hade hemställts, att riksdagen måtte besluta sådan ändring av avlöningsreglementet för officerare och underofficerare, att lönebeloppet för de subalternofficerare, vilka under tre år uppburit lön i 6. löneklassen, skulle — oavsett befordran till kapten ägt rum eller icke — därefter utgå enligt i nämnda reglemente för 7. löneklassen upptagna belopp. Med anledning av denna motion framhöll statsutskottet i sitt utlåtande nr 91, att utskottet visserligen måste finna det vara beklagligt, att befodringsförhållandena försämrats för vissa grupper av beställningshavare genom det sätt, på vilket övergången till den nya härordningen blivit ordnad. Då emellertid många olika faktorer inverkade på bedömandet av den i motionen behandlade frågan och en allmän överarbetning av bl. a. gällande löneplan för officerare syntes kunna förväntas komma att verkställas av 1928 års lönekommitté, hade utskottet i likhet med försvarsväsendets lönenämnd, vars yttrande av utskottet inhämtats, ansett, att motionen icke borde till någon riksdagens åtgärd föranleda. Utskottets i sådant hänseende gjorda hemställan bifölls av riksdagen.

Under erinran om vad sålunda förekommit och då några nya omständigheter, som skulle kunna föranleda utskottet att nu intaga en annan ståndpunkt till det i motionen väckta förslaget, icke tillkommit, samt utskottet fortfarande förutsätter, att ifrågavarande spörsmål, på sätt ovan berörts, i ett större sammanhang kommer under omprövning, läser den nu väckta motionen icke böra till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Utskottet hemställer alltså,

att herr C. G. V. Hammarskjölds förevarande motion (I: 103)
icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 20 maj 1930.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar S. H. Kvarnzelius, A. C. Lindblad, J. L. Widell, O. Bergqvist, J. Nilsson i Malmö, C. P. V. Nilsson i Gränebo, E. J. G. Rosén, K. V. Rydén, E. A. Lundell, C. G. V. Hammarskjöld, J. G. Walles och P. A. Bergström;

från andra kammaren: herrar A. Anderson i Råstock, O. Olsson i Kullenbergs-
torp, P. M. Olsson i Blädinge, A. Å:son Törnkvist i Karlskrona, B. F:son Holm-
gren, J. Olofsson i Digernäs, O. Nilsson i Örebro, S. Persson i Fritorp, A. Daniels-
son, K. S. V. Ward, F. V. Sandwall och C. J. Högström.

Reservation:

av herr Hammarskjöld.